



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **E. O.**
státní příslušnost Ázerbájdžánský republika

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 8. 2019, č. j. OAM-513/ZA-
ZA12-ZA05-2018, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 16. 8. 2019 domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 8. 2019, č. j. OAM-513/ZA-ZA12-ZA05-2018, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žalobci mezinárodní ochrana dle § 12, § 13, § 14, § 14 a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje.
2. Žalobce tvrdí, že žalovaný nesprávně vyhodnotil, zda žalobce splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. Žalobce v průběhu řízení prezentoval své obavy z napadení a postihů v důsledku jeho účasti na mítincích opoziční strany či v důsledku vytváření plakátů pro opoziční strany; uvedl, že mu bylo vyhrožováno a byl napaden neznámými osobami, musel být hospitalizován v nemocnici. Žalobce zdůraznil, že žalovaný výslovně nezpochybnil věrohodnost tvrzení žalobce. Tato tvrzení však nevyhodnotil jako pronásledování, neboť nedosáhlo potřebné intenzity a že nelze tvrdit, že byl žalobce napaden v souvislosti se svou politickou aktivitou.
3. Pokud se týká napadení žalobce, zdůraznil žalobce úpravu obsaženou v čl. 9 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. 12. 2011 (dále jen „kvalifikační směrnice“), přičemž poukázal na obsah čl. 4 odst. 4 směrnice, podle kterého skutečnost, že žadatel již byl pronásledován, je závažným ukazatelem odůvodněnosti obav z pronásledování, neexistují-li závažné důvody domnívat se, že pronásledování nebo způsobení vážné újmy se již nebude opakovat.
4. Žalobce podotkl, že žadatel v řízení o udělení mezinárodní ochrany často nemá k dispozici jiné důkazy k prokázání svých tvrzení, než je vlastní výpověď, přičemž odkázal na příručku UNHCR.
5. Podle žalobce bylo povinností žalovaného náležitě zhodnotit tvrzení žalobce o jeho napadení ve vztahu k existenci odůvodněné obavy z pronásledování, což neučinil, v důsledku čehož porušil povinnost uloženou mu § 50 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. V napadeném rozhodnutí absentuje zdůvodnění toho, že se pronásledování u žalobce již nebude opakovat. Není zřejmé, na základě čeho žalovaný usuzuje, že zbití žalobce nesouvisí s jeho politickými aktivitami. K situaci v zemi původu poukázal na zprávu Freedom House z 4. 2. 2019 a Human Rights Watch ze dne 17. 1. 2019.
6. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout; uvedl, že v průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzenými důvody žádosti je zejména zbití v roce 2018 a následné výhrůžky, které žalobce dává do souvislosti s jeho účastí na protivládních demonstracích. Zdůraznil dále, že z výpovědi žalobce vyplynulo, že se v Ázerbájdžánu účastnil protivládních mítinků jako řadový účastník a nevyplývalo naprosto nic, čím by logicky podložil pravděpodobný zájem státních orgánů o jeho osobu z politických důvodů do té míry, že by se měly participovat na jeho zbití či mu dokonce odposlouchávat telefon. Jakkoli mohl být žalobce v dubnu 2018 skutečně napaden neznámými muži, ačkoli sám v nemocnici sdělil, že usnul za volantem a sjel ze silnice, nemá tato skutečnost dle žalovaného oporu v jeho politické aktivitě. Nelze tedy dospět k závěru o opodstatněných obavách z pronásledování z důvodů

dle § 12 písm. b) zákona o azylu. Vyjma daného incidentu potíže žalobce neměl, vyznění dvou telefonátů od neznámého muže je nejednoznačné, svým charakterem jsou údajně výhružné telefonáty nezávažné a žadatelova výpověď stran odposlechů a ledování je spekulativní a nepodložená.

Zjištění z obsahu správních spisů

7. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobce vstoupil dne 8. 6. 2018 letecky na území ČR a dne 14. 6. 2018 požádal v Příjímacím středisku Zastávka o mezinárodní ochranu. Při podání žádosti poskytl údaje ke své osobě, a to, že vlast opustil dne 7. 6. 2018. Do 2. 4. 2018 byl zdrav, toho dne jej ale zbili a od té doby má bolesti hlavy. Poslední dobou na něj začali vyvíjet nátlak. Dne 12. 4. 2018 byly v Ázerbájdžánu prezidentské volby, předtím proběhlo referendum týkající se změn ústavy, zda jedna osoba může zastávat opakovaně prezidentský úřad. Opozice se voleb nezúčastnila, byly tam mítinky, všichni, kdo se jich účastnili, měli problémy. Na žalobce byl vyvíjen nátlak, protože se účastnil mítinků. Měl pocit, že jej někdo sledoval, odposlouchávali telefony. V pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany dále uvedl, že v současné době není členem politické strany, ale dříve byl členem strany AXCP, Strany lidové fronty Ázerbájdžánu, členem byl od roku 1995 do roku 2005. Přestal být členem, protože nastoupil na vysokou školu, studoval ekonomiku. Jelikož vysoká škola nechtěla přijímat studenty, kteří se angažovali v politice, upřednostnil studium a ze strany odešel. V posledních letech se účastnil pouze mítinků, např. v roce 2017 se účastnil 3 mítinků, byly organizovány M. Š. Žalobce navrhoval plakáty a transparenty, jinak byl běžný účastník. Posledního mítinku se zúčastnil dne 31. 3. 2018 na stadionu Mehsul v obvodě Jamasal, šlo o povolený mítink. Opoziční vůdci měli projev, týkalo se to prezidentských voleb, byli proti volbám, bojkotovali je. Mítink skončil klidně, nic se nedělo, pouze před začátkem bylo zatčeno několik aktivistů. Po volbách se nátlak zhoršil, po mítinku 2. dubna byl žalobce zbit., muže, kteří ho zbili neznal. Stalo se to na dálnici, asi 60 km od Baku. Předjelo jej nějaké auto, zastavil, z auta vystoupili dva muži a znenadání jej udeřili, procitl až v nemocnici. Pak se už bál chodit do práce. V televizi a na internetu popisovali, že lidé, kteří se účastnili mítinků, jsou trestně stíháni na základě falešných obvinění. Dozvěděl se přes známé, že o něm shromažďují informace, zajímalo je, co řekl v nemocnici. Řekl mu to jeho známý, se kterým pracoval, ten se to dozvěděl z doslechu. Nikdo mu ohledně jeho účasti na mítincích nevolal. Myslí si, že ho odposlouchávali, občas mu někdo zavola a číslo bylo neznámé a nebo se nezobrazilo žádné číslo. Proběhly z takovýchto čísel dva telefonáty, kde mu neznámý mužský hlas řekl, ať je chytřejší a že nemá říkat víc, než je zapotřebí. Když byl zbit, usoudil, že ho sledovali. Do ČR přijel kvůli sestře, která je v Olomouci. Myslí si, že kdyby z vlasti nevycestoval, byl by dávno po smrti. Jiné problémy, než uvedl, ve vlasti neměl.
8. Žalobce do spisu doložil své lékařské zprávy, ze kterých vyplývá, že žalobce byl dne 2. 4. 2018 hospitalizován v nemocnici s diagnózou uzavřené kraniocerebrální poranění, otřes mozku, poškození měkké tkáně páneve, mozkový hydrocefalus. Propuštěn byl dne 2. 4. 2018. Z lékařské zprávy ze dne 30. 4. 2018 vystavené Městským zdravotním oddělením města Baku, psychiatrickou klinikou dále vyplývá, že u žalobce byly diagnostikovány epizody těžké deprese s psychotickými příznaky.
9. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Ázerbájdžánu. Konkrétně se jedná

o Informaci OAMP: Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 18. 6. 2019, Informace MZV ČR č. j. 111007/2018-LPTP ze dne 16. 5. 2018.

10. Dne 10. 7. 2019 byla žalobci dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití. Žalobce neměl co uvést, doplnění podkladů pro rozhodnutí nenavrhl, žádné další skutečnosti nebo nové informace nepřednesl.
11. Následně dne 22. 8. 2019 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Uzavřel v něm, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce jsou problémy ve vlasti, zejména zbití v dubnu 2018 a následné výhrůžky, které žalobce dává do souvislosti s jeho účastí na protivládních mítincích. Žalovaný neshledal naplnění důvodů k udělení mezinárodní ochrany podle § 12 písm. a) ani písm. b). Zdůraznil, že žalobce nebyl významným představitelem ázerbájdžánské opozice, jeho politické aktivity byly limitovány pouze na účast na demonstracích, případně se podílel na přípravě transparentů. O nízké míře jeho politické aktivity svědčí i skutečnost, že z opoziční strany AXCP vystoupil, aby neměl potíže na vysoké škole. Při konání mítinků problémy neměl. Jediným závažným problémem bylo napadení v dubnu 2018, přičemž podle žalovaného, úvaha žalobce, že se jednalo o napadení za politickou činnost, je žalobcovou spekulací. Nepřesvědčivá je také interpretace žalobce stran telefonátů z neznámého čísla. Podle žalovaného, pokud je žalobce dlouhodobým řadovým účastníkem legálních demonstrací, aniž by vyvíjel jiné aktivity, je v tomto světle stěžejí srozumitelná telefonická výhrůžka, ať neříká více, než je zapotřebí. Ačkoli žalovaný nezpochybnil, že žalobce mohl být v dubnu 2018 napaden a nelze vyloučit spojitost mezi výhrůžnými telefonáty a napadením, nelze tyto momenty nijak spojit s politickou aktivitou žalobce. Žalobce nadto následně legálně a bez jakýchkoli problémů opustil vlast. Žalovaný dále zhodnotil také, zda u žalobce nejsou dány podmínky pro poskytnutí doplňkové ochrany a dospěl k negativnímu závěru. Zdůraznil přitom, že ani sám žalobce neuvedl žádné skutečnosti, na základě kterých by mu mohla hrozit v případě návratu do vlasti vážná újma ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu. Přihlédl přitom k tomu, že dle získaných informací OAMP ze dne 18. 6. 2019 vyplývá, že Ázerbájdžán je zemí, jejíž právní předpisy neumožňují udělit trest smrti za žádný trestný čin. V zemi původu nadále neprobíhal takový ozbrojený konflikt, jehož důsledky by bylo možno pokládat ve vztahu k žalobci za vážnou újmu, vypořádal se přitom také se sporným územím Náhorního Karabachu a s ním spojenými konflikty.

Posouzení věci krajským soudem

12. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
13. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické, bezpečnostní situaci a stavu dodržování lidských práv soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí.

14. Podle krajského soudu žalovaný zcela dostál svým zákonným povinnostem a zcela v souladu se zákonem a přezkoumatelným způsobem se vypořádal se všemi podstatnými skutečnostmi. Krajský soud přisvědčuje žalovanému v jeho hodnocení zjištěných skutečností a jejich aplikaci, zejména pak tvrzení či spíše úvahy žalobce o tom, že útok na jeho osobu z 2. 4. 2018 byl spojen s jeho účastí na mítincích. Jak vyplývá ze skutečností sdělených samotným žalobcem, tento neměl nikdy v minulosti v souvislosti s účastí na mítincích žádné větší problémy, od roku 2005 kromě účasti na mítincích nebyl politicky aktivní. Ačkoli krajský soud nemá v úmyslu nikterak zlehčovat tvrzené napadení žalobce, ani jeho závažnost, nelze ani podle krajského soudu nalézt ve zjištěných skutečnostech niče, co by mohlo vést k závěru, že k uvedenému napadení došlo skutečně v souvislosti s účastí na mítinku opozice, potažmo s jakoukoli jinou politickou aktivitou žalobce. Není tak možné přiznat ani důvodnosti žalobní námitce, že je třeba zohlednit úpravu v čl. 4 bod 4 a čl. 9 kvalifikační směrnice s tvrzením, že žalobce již byl pronásledován, což je závažným ukazatelem odůvodněnosti obav z pronásledování.
15. Žalovaný tak po právu dospěl ke správnému závěru o nenaplnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany, a to v žádné z jejich forem.

Závěr a náklady řízení

16. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 27. května 2020

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.

samosoudce